

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Foi'a acésta ese tota Marti sér'a,
— dar prenumeratiunile se priimescă
in tóte dilele.

Pretiul pentru Ostranguri'a: pre ann
8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de ann 4 fi. pre unu tri-
luniu 2 fi. éra pentru Strainetate:
pre ann 10 fi. pre $\frac{1}{2}$ de ann 5 fi.
pre unu tri-luniu 2 fi. 50 cr. in v. a.
Un exemplar costă 15 cr.

Tóte sfodieniele sî banii de prena-
meratiiun sunt de a se tramite la
Redactiunea diriginte a diurnalului:

Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimescă en 7 cr. de
lunia, și 30 cr. taese timbrale.

†

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Ioanu Popoviciu Desseanu, directoriu secundariu, in numele seu sî a celor'a-l-alti *ortaci*, — cu sfasiare de anima aduce la cunoscintia aloru 900 membrui contribuenti, cete cu 2—200 fi. cî multu iubit'a loru

ASOCIATIUNE ARADANA

pentru cultura poporului romanu,

dupa unu *morbu lungu* sî *viétia scurta*, — s'a mutatu la cele eterne! OO. membrii sunt rugati a nu osteni la Aradu, de óre-ce aici domnesee coler'a, o vomu immormentá-o noi vr'o cîti-va insi d'in centru.

Diceeti toti: „in veci pomenirea ei!“

— Gur'a Satului: — Sormane poporul romanu, me miram eu de ce tu nu poti prosperă de felu in — cultura!

Monologu.

Solferino... Königsgrätz...
Dualismulu cu honvedi...
Espositiune 'n Glantz....
Krach.... bancetu.... und Herr von
Schwarz....
— Me temu, că sî io-i fi schwarz!

O publicare tradusa pe romania d'in „Alföld.“

Vendiare de „slanina de unguru“ de cea mai buna caletate in strat'a serbésca Nrulu 3.

Pant'a Ioanovits.

Patianí'a unui tunariu.

Frundia verde, verde, de stegiaru, —
Unu leutinantu micu de la tunari
Mai de una — una-di a 'neereatu
Visite sî pre la-unu advocatu;
Dar uritu, uritu, mi se-a 'nsielatu.
Că-ci advoceatés'a l'a predatu
Pe man'a voinicului barbatu,
Care-apoi cu palni mi l'a tractatu!

Mane di apoi, sormanu de elu,
Leutnantulu celu micu, dar sprintenelu,
Noroculu seu de nou l'a probatu
La-o nevăsta, alu carei barbatu
La judeciu este esecutoru,
Pentru obraznicii bunn profesoru;
Intr'o séra deci la cinisiora,
Cu o bôta lunga, bunis óra,
La pôrta pre leutnantu ilu pandi,
For' sentintia de a-i mai cefi, —
Peste căreca mi-lu prinse-a-lu lovî,
De tunariulu la fuga-o tulî!

De atunci tunariu-e pocaitu:
La neveste nu se-a mai ivită, —
Bine face, că-ci sî-mi eréda Dieu,
La d'in contra-o va pati mai reu! !

La esamenu.

Profesorulu: Cumu vci purcede DTa, domnule candidatu, a duce la calea cea adeverata pre unulu ca acel'a, care se indoiesce in crediti'a sa?

Candidatulu: Eu asiè credu, dle profesor, că pre unulu ca acel'a ar trebui să-lu ducemu amenduoi de braciu.

Correspondintie.

I.

Pré cinstite Dle Redactoru!

Debalati sî sdrunciunati de ostanelele, cari suntemu nevoiti a le suferi pentru mangaierea și prosperarea norodului nostru creditiosu, adeca pr'in neincetatele sî necurmantele sfestanii, masle, ispovedenii și altele, dar mai debalati sî sdrunciunati pr'in acea, că dilele aceste unu notariu d'in giurulu acest'a a avutu obraznicia, d'a ni ceti d'in gazet'a Dvóstra unu lucru, care forte, forte, ne-a superat sî nu ni vine la socotela, pentru că ne-a spusu Dlu acel'a, că lucru, care ni l'a cetit, — ar fi o batjocura mare pre noi.

Noi adeveratu, că amu facutu acela ce s'a scrisu in Nrulu 33., dar numai cu cele ce se-au scrisu nu suntemu multiumiti, pentru că amu facutu cu multu mai multu pentru turm'a nostra creditiosa, asiè de pilda: că cu prilegiulu ispovedaniei noi afara de cete unu sarindariu, afara de unu maslu și afara de cete un'a sfestania, amu mai datu la parochienii nostri și căte un'a pareche de seracuste, totu pentru ca să-si ajunga mai curendu mantuirea susfletului și mai multe altele, cari nu le potemu insirá aici tôte.

Noi inse nu le-amu facutu acele, ce se-au scrisu numai de capulu nostru, ci in intielegere cu parintele protopopu; dovedă: parintele Savu Barcianu d'in opidulu Rasinari, care se-a intemplatu chiaru atunci, candu ne-amu dusu să subscrive par. protopopu receptulu de facie, de sî par. S. Barcianu ne-a desfatisit dela acea receta, că ne vomu face de risu lumiei, totu sî par. protopopu alu tractului I alu Sibiului a subcrisu recet'a sî a aflatu-o in totu cuprinsulu ei de buna. Altcumu neci nu le-amu facutu tôte acele, pentru ca să se puna in gazete, și ca să ni se spele obrazele de cinstea, care o amu avutu pana acum'a, și să remanemu rusinat inaintea lumiei; ci noi amu facutu sfintele rugatuni sî cele-l-alte, ca să se mangaie pravoslavnicii nostrui crestini, sî să nu li fia frica de holera; déca se-a intemplatu inse de totu altumintea, de togmai pentru ingrigirea cea multa a loru li se-a facutu frica, și au inceputu a mori sî mai tare de holera, — noi, soronii, inca n'amu fi vrutu.

Cu tôte aceste ore bub'a lécu, pentru că uita, Dle redactoru, ce am mai inventat uoi:

Dupa ce amu vediutu, că dupa tôte sfintele rugatuni, cari le-amu facutu, moru ómenii forte tare, ni-a venit uoi in capu o tréba faina, că adeca amu vorbitu noi, preotii, cu prescurariti'a, ca să se duca dins'a să vorbésca cu nesce femei veduve și să gătescă vr'o căte-va borbolatitii, pre cari să le puna in capetele orasului nostru și in rescuntii, adeca unde se incruzișeza mai multe ulitie.

Aceste tôte dupa porunc'a nostra se-au și implinitu, și ce să vedi, Dle redactoru, holera de atunci a incetatu și se-a cam caratu d'in mediuloculu nostru.... Slava Tie Domne!

Ne rogàmu dara, Dle redactore, déca n'amu potutu folosi cu receptulu celu d'antaiu, in urm'a caru'a dupa cumu ni se-a spusu amu fostu numai batjocoriti, inse noi totu-si ne mangaiemu cu aceea, că de cumu-va Dlu prota nu ne subcriea recet'a, poate nici nu o impartasieam la publicitate, — ne rogàmu, dicem, că pr'in inventiunea de facie să fimu cu atâtu mai laudati.*) crediendu totu odata că o atare inventiune de mare folosu nu o veti lasa d'a n'o aduce la cunoascinta publica.**))

Acésta inventiune nu o amu descoperit Dlu protopopu, pentru că ne temeamu, ca nu cumu-va DSA să fia vr'unu Pechvogel, și să nu-si aiba rezultatulu dorit.

Datu in Saliste, in 31 Augustu, 1873.

d'in partea pravoslavnilor si cucernicilor

Parochi gr. res.

II.

Aradu, la anulu 12 alu Asociatiunei, in diu'a Adormirei Precuratei.

Astazi s'a petrecut la vecinica cadavrulu adormitei in Domnulu Asociatiune pentru cultur'a poporului romanu. Ceremonia a fostu ridicatoria, publicul impossantu. Afara de membrii directiunei unu doctoru a fostu și döue babe și unu barberiu intre cei multi, ce o au petrecut la grópa, cari atâtu in viétia, cătă și la morbu s'a silitu a feri de peritiune pre acestu corpu atâtu de necesariu pentru toti.

(†)

Anecdota d'in Bucovin'a.

Unu tieranu a postit uoi pre unu tiganu, care era cumatru lui, la mésa. Femeea tieranului a pusu in ainte-i: mamaliga, borsiu de pesce și pesce. „En, poftim cu metre la borsiu,“ dise tieranulu. „Multiamescu cu metre, că și pescele-e bunu, mancandu numai pesce,“ respunse tiganulu.

Dr. Rupe-Taie.

Anecdota d'in actualulu tempu epidemicu.

Se latise faim'a, pr'in Aradu că dlu M. unu amploiatu atasiat la Tribunalulu reg. d'in Ienopolea, a morit de colera, ceea ce înse mai tardiu s'a desmintit.

Fiiulu seu, stûudent la Aradu, audindu trist'a veste, că tatalu seu ar fi morit de colera, sub impresia durerilor, se pune iute și serie urmatori'a epistola: „Tata draga! pr'in Aradu e vestea, că ai morit. Respunde pe data: este adeveratu, séu nu? Fidelulu teu fiu M.“ —

Par' că n'asi crede.

Dlu X. Mai Petre! a-casa ti e stapanulu?

Petru servitoriu: Par' că n'asi crede.

Dlu X. De ce?

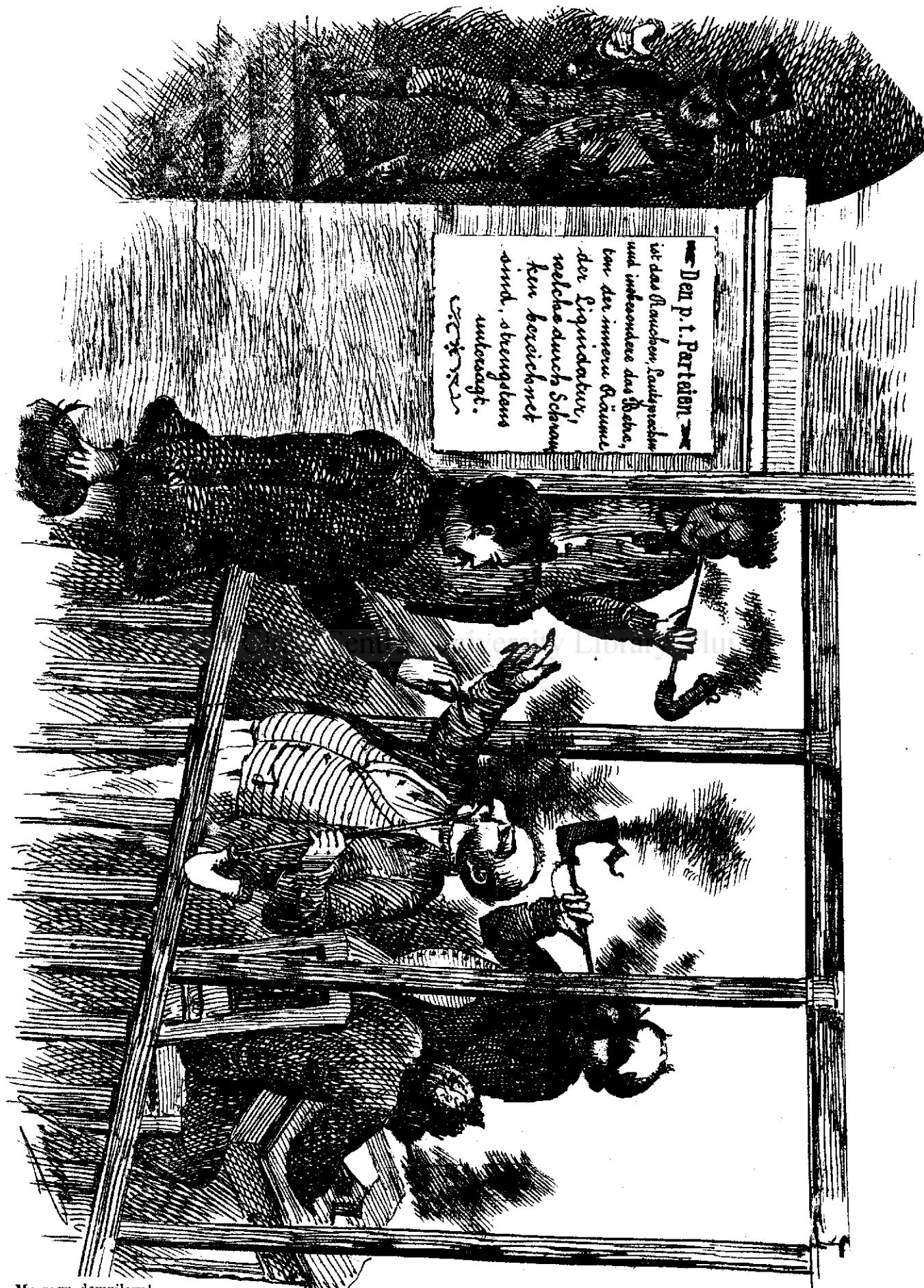
Petru servitoriu: Fiindu că dorme!

*) Lauda vi se cuvine róa dela „Gur'a-Satului“.

**) Bucurosu.

O scena d'in Temisiór'a

dela cass'a generale a perceptoratului regescu ungurescu:

Dei p. r. Parteaon
ist das Blauhosen-Lautenstück
und inszenirt das Hebe,
van der immern Räume
der Liquidatur,
welches durch Schaus
kun beschicket
wird, strengstens
untersagt.

Clientulu: Me rogu domniloru!

Unu amploiatu (vediendu-lu cu sugarea in mana, maniosu): Nix mo-rog. Ce ai in mun'a? Crucifix!

Clientulu: O beata sugare de trafica. . . .

Amploiatulu (rastitu): Vedi moi colo placatu! acolo scrisu porunc'a nostru, aici nu slobodu ómeniloru duhami, che capeta strof!

Clientulu: (cu tóta curtoasi'a): Ei bine domniloru, sugarea mea neci cã mai arde; dar' tocmai de ar si fi aprinsa, eu credu cã dupa prin-

cipiu egalitatei, mai bine ar fi să dati diosu anuncélu acel'a, — cã-ei déca dvóstra vi permiteti a fumá, apoi poteti permite si betiloru clienti pre unu momentu, a nu-si lasá sugarea sa i se astinga; ori sa fia fumatulu interdisu de o potriva pre cumu clientiloru mai onorabili, asti si Dvóstre.

Amploiatulu (debelatu): La noi nu tréba fiscalu. Scii Dumita latinesce: „Quod licet Jovi, non licet bovi”!

Clientulu: Sciu si eu, cã: „Quod licet bovi, non licet ovi”!

